

A mennyeknek országa, mint a jó magot elvető ember, avagy Isten országának fiai (búza) vagy a gonosznak fiai (konkoly)

Avagy „magyarázd meg nekünk a szántóföldben nőtt konkoly példázatát!”

Máté 13: 36.

Írta: Faust Gyula vörösberényi református lelkipásztor

Vörösberény 2022. február 27.

A búza és a konkoly

1. ábra *Agrostemma githago* (Konkoly) és Konkolyperje

A mennyeknek országa, mint a jó magot elvető ember, avagy Isten országának fiai (búza) vagy a gonosznak fiai (konkoly)

Köszöntés: „*Pere van az Úrnak az ország lakóival, mert nincs igazság, nincs hűség, és nem ismerik Istent az országban.*” (Hós 4,1)

Alapige: „Más példázatot is mondott nekik: Hasonló a mennyek országa ahhoz az emberhez, aki jó magot vetett földjébe. De amikor az emberek aludtak, eljött az ellensége, konkolyt vetett a búza közé, és elment. Amikor pedig szárba szökken a vetés, és termést hozott, felütötte fejét a konkoly is.

A gazda szolgálói előálltak, és így szóltak:

- Uram, nemde tiszta magot vetettél a földedbe? Honnan van azért benne konkoly? Ő pedig azt mondta nekik:
- Valamilyik ellenségem cselekedte ezt. A szolgák erre azt kérdezték: Akarod-e, hogy nekilássunk, és kigyomláljuk azokat? Ő azonban így szólt:
- Nem, mert amikor összeszeditek a konkolyt, azzal együtt esetleg a búzát is kiszaggatjátok. Hadd nőjön együtt mind a kettő az aratásig, és az aratáskor majd azt mondom az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt, és kössétek kévébe, hogy elégessék, a búzát pedig takarítsátok be a csűrömbé. (...)

Akkor elbocsátotta a sokaságot, és bement a házba. Tanítványai pedig odamentek hozzá, és ezt mondták:

- Magyarázd meg nekünk a szántóföldben nőtt konkoly példázatát! Ő pedig így felelt:
- Aki a jó magot veti, az az Emberfia, a szántóföld pedig a világ; a jó mag az Isten országának fiai, a konkoly pedig a gonosz fiai. Az ellenség, aki a konkolyt veti, az ördög, az aratás a világvége, az aratók pedig az angyalok. Amint azért összegyűjtik a konkolyt és megégetik, úgy lesz a világ végén is. Az Emberfia elküldi angyalait, és az ő országából összegyűjteti mindazokat, akik botránkozásokat okoztak, és akik gonoszul cselekedtek. Bevetik őket a tüzes kemencébe: lesz ott sírás és fogcsikorgatás. Akkor az igazak fénylenek, mint a nap az ő Atyjuk országában. Akinek van füle a hallásra, hallja meg!” Máté 13, 24-30 és 36-43.

Bibliaviasás: [Ászáf zsolttára.] Bizony, Isten jó Izráelhez, azokhoz, akik tiszta szívűek. De az én lábam már-már megbotlott, és lépteim kis híján megtántorodtak. Mert irigykedtem a kevélyekre, amikor láttam a gonoszok jó előmenetelét. Mert halálukig nincsenek kínjaik, és kitart az erejük. Nincs részük a halandók nyomorúságában, és nem ostromozzák őket, mint más embereket. Ezért kevélység a nyakuk ékessége, ruha gyanánt erőszak borítja őket. A kövérségtől kidülled a szemük, elméjük gondolatai csaponganak. Gúnyolódnak, gonoszul szólnak, fennhéjázva elnyomást emlegetnek. Az ég ellen is föltájtják szájukat, és nyelvüket körbejáratják a földön. Ezért fordul feléjük a nép, és mint a vizet, mohón isszák szavukat. Azt mondják: Honnan tudná ezt Isten, lehet-e tudomása erről a Magasságosnak? Íme, ezek a gonoszok! Örökös biztonságban vagyont gyűjtenek. Bizony hiába tartottam én tisztán szívemet, és hiába mostam ártatlanságban a kezemet. Mert nyomorúság ért minden napon, és ostromlás minden reggel! Ha azt mondtam volna: „Én is így beszélek”, íme, fiaid nemzedékét árultam volna el.

Gondolkodtam ezen, hogy megérthessem, de túl nehéznek tűnt ez a szememben, míg be nem mentem az Isten szent helyére, és akkor megértettem sorsukat. Bizony síkos földre helyezted, pusztulásra vetted őket. Mind elpusztulnak egy szempillantás alatt! Elvesznek, elenyésznek a rettegéstől. Ha fölkelsz, Uram, úgy veded el őket, mint az álmoképet ébredés után. Hogyha keseregne szívem, és háborognának veséim, akkor olyan balga és tudatlan volnék előtted, mint az oktalan állat. De én mindig veled vagyok, te fogod jobb kezemet. Tanácsoddal

igazgatsz engem, és azután befogadsz a dicsőségbe. Kicsodám van az egekben? Rajtad kívül másban nem gyönyörködöm e földön! Ha elfogyatkozik is testem és szívem, szívem kősziklája és az én örökségem te vagy, Istenem, mindörökké! Mert íme, elvesznek, akik eltávoznak [רָחֵק] (ráhéq) 1) eltávolodó, vkit elhagyó] tőled, mind kiirtod azokat, akik [זָנָה] (zánáh) Kal 1) paráználkodik, házasságot tör 2) bálványt imád, idegen istent követ (ti. spirituális értelemben paráználkodik) Pual 1) paráznaság okán felkeres, megkeres Hifil 1) paráznaságba visz, csábít, rávesz a paráznaságra 2) paráznaságot követ el] elhajolnak tőled. De nekem oly igen jó Isten közelsége! Az ÚR Istent tartom menedékemnek, ezért hirdetem minden cselekedetedet. Zsolt 73.

Igehirdetés

Bevezetés

Kilenc hónappal ezelőtt a következő címmel bukkant fel egy David Attenborough kísérletnek tulajdonított elmés bejegyzés az egyik közösségi média felületén:

„Ki rázza meg az üveget? Briliáns módja a társadalmi problémáink elmagyarázásának.”

David Attenborough szerint "ha összegyűjtesz 100 fekete hangyát és 100 tűzhangyát, és beteszed egy üvegbe, semmi sem fog történni, mert mindenik a maga csoportjába fog csatlakozni. De ha fogod az üveget, és jól összerázod, a hangyák elkezdik egymást megölni. A piros szerint a fekete az ellenség, míg a fekete szerint a piros az ellenség, miközben az igazi ellenség az, aki megrázta az üveget.

Ugyanez igaz a társadalomban is. Mielőtt tehát egymás ellen harcolnánk, meg kell kérdeznünk magunktól: Ki rázza az üveget?"¹

¹ <https://hu.toluna.com/opinions/5411422/Ki-r%C3%A1zta-meg-az-%C3%BCveget-Brili%C3%A1ns-m%C3%B3dja-a-t%C3%A1rsadalmi>

Vö.: <http://imaterapia.blogger.hu/2021/06/17/az-igazi-ellenseg-az-aki-osszerazta-az-ueveget>

A vörös és a fekete hangyáknak semmi keresnivalójuk egymás mellett. Teljesen eltérő fajok, eltérő szabályokkal, a gesztusok, jelek eltérő értelmezésével. Természetes módon a legtöbb faj kerüli a másikkal való keveredést többek között e miatt is. Ha mesterségesen egymás mellé helyezed őket, akkor természetellenes egymás mellé helyezés miatt elég egy szikra és elszabadul a pokol.... csak idő kérdése, hogy kialakuljon a konfliktus.

Az én kérdésem: Ki az, aki azzal szórakozik, hogy nem egymással élő fajokat egymás mellé helyez? Az, hogy utána meg is rázza, az már csak másodlagos.

Ugyanígy van ez a társadalomban is. A különböző népcsoportoknak kultúráknak eltérő együttélési szabályai vannak. Ebből adódóan akár ellentétesen is reagálhatnak valami egészen ártatlan dologra. Konfliktus nélkül két ellentétes értelmezési szabályrendszer nem futhat egymás mellett sokáig! Ez csak úgy oldódhat föl, ha az egyik felveszi a másik szokásait, vagyis beolvad, azaz behódol. Egy másik alternatíva az, hogy az egymásnak feszülő szokásrendszerek, vagyis a konfliktusmegoldásoknak ősrégi, mondhatni evolúciósan is kialakított és felhalmozott jó bevált válaszai, jól működő tapasztalatai az „új együttélés” kedvéért felfüggesztetnek és hatályon kívül helyeztetnek minek következtében egy elszegényedett kultúra alakul ki, melyben elbutulnak az emberek, eltűnnek az erkölcsi határok, mert az együttéléstől feláldozzák az egymásnak feszülő szabályokat, a rutinná lett jó problémamegoldó hagyományokat és szokásokat, de így azok elvesznek.

Miféle áldozat ez a pénzbőség, és karrier lehetőségekkel kecsegtető „új társadalom” álmaért? A vaknak is látnia kell, hogy a mammon oltárán feláldozott együttélési kultúra nélkül nincs semmilyen emberi közösség, de ha valami abszurdum folytán mégis lenne, akkor az közel sem lesz emberbarát, hanem vérre menő feloldhatatlan konfliktusokkal lesz leterhelve, súlyos versengés, és egymás eltaposása alakul ki, s így a bőségesnek ígért pénz elosztása nehogy egyenlő nem lesz, hanem ember nem lesz ki azt elosztaná és főleg azok nem lesznek, akik közt azt szét lehetne osztani. Meg van írva:

„Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami abban van, mivelhogy ő mennynek és földnek ura (...) és az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtette, hogy lakozzanak a földnek egész színén, meghatározván eleve rendelt idejüket és lakásuknak határait; Hogy keressék az Urat, ha talán kitapogathatnák őt és megtalálhatnák, jóllehet bizony nincs messze egyikőntől sem: Mert ő benne élünk, mozgunk és vagyunk; miképpen a költőitek közül is mondották némelyek: Mert az ő nemzetsége is vagyunk.” Apcs 17:24 és 26-28.

A végső kérdésem tehát az, hogy ki ez az elmebeteg, aki azon dolgozik, hogy mesterségesen összekeverjen letisztult kultúrákat, összemossa Isten által elrendelt határokat? Íme az egyetlen lehetséges válasz (...)!

„A háború réme szüntelenül körülöttünk kering, hol távoli országok között, hol hidegháború leplében, hol titkos készülődés csendjében, hol zajos félelemkeltés fenyegetésével. Most, hogy a déli háborúk után kitört keleten is az orosz-ukrán háború testes amerikai és európai segédlettel újra átéljük lelki reakcióinknak színes változatát. Átmegyünk a félelem-semmi sem számít, avagy a mindenért aggodalmaskodunk, de mindent el is veszíthetünk szélsőséges érzéseink. Ugyanezt tapasztaljuk nagyobb közegekben, a háború megzavarta nemcsak a nyugalmat, hanem az értelmet is alaposan. Vannak, akik apokaliptikus világvég látomásokkal enyhítik ideg- és lelkiállapotukat, mások a hitüket erősítgetik laza biblikus ismeretekkel” – írta Csúri István püspök testvérünk 2022. február 24 -i a „Nincs igazságos háború” pásztori levelében. Hóseás is az Úr Lelkének adott emberi hangot, amikor azt mondta, hogy a föld, az ország, a népem nem ismei Istent, sem a mennyeknek országát, de ez a „nemismerés”, elhajlás [זָנָה] (zánáh)] az Igaz ismerésétől, végzetesen veszélyes.

Jézus a példázattal egy már meglévő, már létező valóságot közöl

A számunkra még megmaradt kegyelmi időben, mennyei Atyánk jóságának és hosszútűrésének köszönhetően mi a Jézus Krisztus példázatait próbáljuk befogadni², hétről hétre, vasárnapról vasárnapra, általuk pedig magát Krisztust és a mennyeknek országát! Eddig hallottuk a magvető és a magától felnövő vetés példázatát. Mindkét példázatban az evangélium lényegi tartalmát fogalmazta meg a mi Urunk Jézus Krisztus, valamint azt, hogy a kibontakozásban lévő Isten országának semmi sem állhat útjába. Megtörténik, hogy valami mégis keresztezi útját, de ennek az lesz az eredménye azt a bizonyos akadályt is a maga javára fordítja, hogy minden felett diadalmat vegyen. Ma azt fogjuk hallani, hogy van olyan ellensége Istennek és embernek, aki mindent elkövet, hogy rácsúfoljon arra, hogy Isten országának semmi sem állhat az útjába. Tudjuk az eredményt, megszegyenülve el fog bukni! Isten választott népét kezdettől fogva foglalkoztatta az a kérdés, hogy Isten mikor vet véget a gonosz jelenlétének és pusztító uralmának?³

Amikor elhangzik Jézus Krisztus ajkáról ez a példázat, a zsidók általános felfogása az volt erről, hogy Isten országa addig nem jön el, amíg Izraelben bűn van. Az ifjú rabbi, a Názáreti Jézus éppen az ellenkezőjét tanította, és pedig azt, hogy Isten országa a bűn egyetemes elburjánzása ellenére elkezdte automatikus (aütomáté) életét, amelynek semmi sem állhat ellene, a leg elképesztőbb ördögi társadalmi mérnökösödés⁴ (societal or social *engineering*) sem! Jézus, hogy jobban megvilágítsa Isten országának a bűn konkolyával együtt történő közös valóságát, más példázat által is hallgatói elé adja.⁵ Ez azt jelenti, hogy Jézus a példázattal egy már meglévő, már létező valóságot közöl.

A Jézus szerint a létező valóság az, hogy minden a Gazda kezében van!

Jézus szerint a létező valóság az, hogy a jó mag elvetése nappal, vagyis teljes nyilvánossággal történt, de titokban, rejtetten, lopva, a sötétség és az éjszaka leple alatt az ember ellensége, a gonosz is elvégzi az ő konkolyt vető alattomos munkáját, aztán semmivel nem törődve elmegy, eltűnik.⁶ Ez az eltűnés sokat elárul a gonosz lényéről, jelleméről, viselkedéséről, befolyásolási területéről és hatalmáról, aki a más tulajdonába elszórt magját a sorsára hagyva csak úgy eltűnik, mintha soha nem is létezett volna.

Jézus tanítása ezen a ponton válik nagyon érdekessé. Jézus ugyanis azt az örömhírt nyilatkoztatja ki, hogy az ördögi Sátán szabotázs⁷ akciója teljesen és tökéletesen a saját földjét gondozó Gazda hatalmába kerül, a jó magot elvető gazda teljhatalommal rendelkezik minden egyes szárba⁸ szökkenet konkoly⁹ és búza sorsa felett.¹⁰ Úgy bánik teljes szabadsággal

² χωρέω (khóreo) 1) tartalmaz, magába foglal 2) előremegy, elindul, halad, eljut 3) helyet ad, befogad, enged; visszavonul, eltávozik 4) χωρεῖ van helye. Ez a szó a ἡ χώρα, -ας (hé khóra asz) 1) vidék, terület, tájék 2) tartomány, ország 3) föld, mező 4) szántóföld, megművelt föld 5) vidék (mint a város ellentéte, [Jn 11:55](#)) 6) szárazföld ([Csel 27:27](#)) származik!

³ Csel. 1, 6.

⁴ <https://embertan.hu/tarsadalmi-mernokoskodes/>

⁵ Máté 13, 24a.

⁶ Mt. 13, 25b. „...és elméne.”

⁷ A [francia](#) „sabotage” szó jelentése: szabotál, elront, "kopácsol". A „sabot”, „savate” (kontármunka < facipő)-t jelent. Rejtett, titkos romboló tevékenység valamivel szemben, amely a munka tervszerű megbénításával, a tevékenységek rejtett akadályozásával, rendeletek végrehajtásának megtagadásával, elodázásával vagy tudatos félreértésével kívánja elérni célját.

⁸ ἡμάθη (qámáh) 1) (már szárba szökkenet, lábán) álló gabona

⁹ τό ζιζάνιον, -ου (to dzidzanion ú) konkolyperje, szédítő vadóc (Lolium temulentum), a búzához hasonlító, mérgező növény

¹⁰ „Tudd, mint tőle készült művet. Minden dolgot egyenként, ∴ Szálanként lát minden fűvet. És minden úgy mennek végbe A földön és égben’, Amint szájából kijönnek Az egy fő Gondviselőnek”, Lengyel József, 1770-1822 In. Énekeskönyv Magyar Reformátusok Használatára. Kiadja a Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója Budapest, 2002. oldal 335. A 268 számú ének!

mindennel, mint a háziasszony a háztartásában lévő tiszta és tisztátalan edényekkel! (Vö. Róm 9:18-25!) A példázott gazda annyira megbízik a saját jó magjában, hogy bátran rendeli el a búza és a konkoly egymás közvetlen szomszédságában történő együtt növekedését.

A gazdának elvileg két másik cselekedet is a hatalmában volt. Az, hogy hagyja kicsírázni és fűszállá cseperedni mindkét vetést, de zsenge fű állapotában azt mindenestől beszántja a földbe, a rögöket elboronálja és a nap hevével kiszáríttatja. A másik, amit tehetett volna az, hogy szolgálkat küld a vetésébe, hogy kigyomláljanak minden egyes konkolyt.

E föld felelős gazdája viszont a harmadik és egyetlen üdvös cselekvést választotta és megparancsolva elrendelte a búza és a konkoly egymás mellett történő növekedését, termést¹¹ adó kiteljesedését. Ma tehát a gazda mezején még lehet az Isten gyermekeként Krisztusban növekedni, de lehet az ördög fiaként az Antikrisztusban is növekedni!

Ez a példázott gazdaember így szenved el az ellenség által neki okozott kárt. Ő az, aki az ítélet tűzre neveli fel a konkolyt a földjét megáztató esővel és a Nap melegével! Ezt jelenti az, hogy „nekem adatott minden hatalom mennyen és földön” (Mt 28: 18), hogy minden a Gazda kezében van! Egy kicsit beleérezőbbben azt is mondhatjuk, hogy ez a gazda együtt szenved az általa elvetett maggal, aminek gyökerét konkolygyökér fojtogatja, mert megfosztja azt az Isten és a gazda által neki szánt táptalajától, vizétől, a rásütő Nap fényétől és melegétől, valamint az érlelésre szánt idejétől, ugyanis az ilyen módon megérésre kényszerített búzának gyorsabban kell az aratásra elkészülnie, a konkollyal együtt, mint abban az esetben, ha búzagalások szomszédságában történne a maghozó együtt érés.

Az ötödik pecsét felnyitásának mennyet megrengető kiáltása és kérdése

Jézus maga kiáltott fel egy nap a konkolyok miatti gyötrődéséből és ezt kérdezte:

- „Oh hitetlen és elfajult nemzetség! vajon meddig leszek veletek? vajon meddig szenvedlek titeket?” Mt 17: 17; Márk 9:19; Lk 9: 41.

Kedves testvérem, az ötödik pecsét felnyitásának mennyet megrengető kiáltása és kérdése ez! Honnan tudjuk? Magától Jézus Krisztustól, aki Jánosnak a következőképpen jelentette ki:

„És mikor (a Bárány) felnyitotta az ötödik pecsétet, láttam az oltár alatt azoknak lelkeit, akik megölettek az Istennek beszédéért és a bizonyoságtételért, amelyet kaptak. Ők nagy szóval kiáltottak és ezt kérdezték:

- ***Uram, te szent és igaz, meddig nem ítélsz még, és nem állasz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön¹² laknak¹³?***

Akkor mindegyiküknek fehér ruhát adtak, és azt mondták nekik, hogy még egy rövid ideig nyugodjanak, amíg teljes nem lesz szolgatársaiknak és testvéreiknek a száma, akiket ugyanúgy megölnék, mint őket.” Jel 6:9-11.

Az Istent utánzó ravasz kígyó, szándéka és mesterkedései

A Szentírás kezdettől fogva tanít az ember ellenségének Istent és az ő Krisztusát utánzó műveiről. Az Istent utánzó ravasz kígyó mesterkedéseivel már a Biblia első lapjain találkozunk.¹⁴Máté és Lukács evangélista nagyon részletesen tárgyalja Jézus megkísértésnek a történetét,¹⁵melyből megtudjuk, hogy a kísértő Sátán a szentírás szószerinti idézésétől sem riad vissza¹⁶áldozata elejtése érdekében. Luther a Sátánt egyenesen az Isten majmának nevezi.

¹¹ ὁ καρπός, -οῦ (ho karposz ú) 1) gyümölcs, termés 2) anyaméh gyümölcse, utód 3) (az ember lelki, szellemi állapotából fakadó) eredmény, következmény, tett; haszon, előny, nyereség és jövedelem!

¹² ἡ γῆ, -ῆς (hé gé ész) 1) föld, talaj, szántóföld 2) Föld (bolygó) 3) terület, vidék, ország 4) föld, mint a látható világ 5) szárazföld 6) lakott föld

¹³ κατοικέω (katoikeó) lakik, tartózkodik

¹⁴ Gen. 3, 1 és 5.

¹⁵ Máté 4, 1-11; Lk. 4, 1-13.

¹⁶ Máté 4, 6-Zsolt 91, 11-12.

Ha tehát az Isten az ő országa fiait búzaként veti, akkor a mennyekből kidobott Isten majma is vet, és pedig konkolyt, vagyis a gonoszság fiait (Mt 13: 38). Ha tehát Isten a saját földjének szánt jó magot vet, akkor a gonosz ugyancsak az Isten földjébe a saját „jó mag utánzatát” veti. Ez a mennyből kidobott sátáni gonosz¹⁷ (konkoly), valami alulról való dolgot tesz földivé, lopja rá a gonoszt az Isten jó vetésére. Ez a mennyekből kivetett és földre ledobott „konkoly” önmagában nem képes a létezésre, csak az Isten jó maggal bevetett földje által képes létezni, mely egy parazita, élősködő létezés, a más életét és vérét elszívó pusztító létezés! Ezért olyan hatalmas a kiátás, hogy „meddig szívják el a vérünket, meddig nem állsz bosszút az elszívott vérünkért?”

Jézus egy olyan ellenségről tanít, aki allegorikusan szólva képes konkolyt magot gyűjteni vagy előállítani és azt titokban és galádul Isten, tiszta vetése közé szórni. Ennek az ellenségnek sok arcát ismerhette meg az egyház a története során. Pál az átváltozások angyalaként, az Úr pedig az álarcaikat változtató hazug emberülöként említi őt.¹⁸Ezt a tényt támasztja alá az is, hogy Jézus egy olyan általánosan ismert kártevő növény elvetéséről beszél, amely kezdeti sarj állapotában megtévesztésig hasonlít a búzához, termése azonban egy kicsi, fekete mag, mely bódító mérget tartalmaz. Fejfájást, szédülést és ritkább esetben halált is okozhat. Amikor tehát igaz keresztyénként egy olyan ember közelébe kerülsz, aki iszonyatos fejfájást okoz neked, elgondolkozhatasz arról, hogy az illető démoni befolyás alatt áll. Ha viszont egy démonoktól megszállott kerül Krisztus közelségébe rémisztő módon kezd el őrjöngeni a számára kibírhatatlan szent igazság és világosság miatt. Egy sátánista ördög imádónak pokol közeli légköre van. Szabadulj ki belőle akár böjttel és imával is!

A gonosznak az a célja, hogy a sötétséget világosságnak, normálisnak, jónak láttassa az abnormálist és a rosszat, a jót és az igazat viszont, gonoszként mutogathassa. A mi világunkban ugyanis a kenyeret és életet adó búzamező a jó, a mérgező konkolyvetés pedig a gonosz, de sajnálatosan ezt a gonoszt a nagy megtévesztő nagyon sokáig képes jónak láttatni! Ősi és ósdi álnokság ez, már az Éden kertjében is ezzel ejtette el az embert. Addig dicsérte, a jó és gonosz tudása fája halálos gyümölcsét, ameddig az asszony-ember végül beadta a derekát és tudást adó gyümölcsként ette meg a halált (1Mózes 3: 1-24). Ádám a halált hordozó Évát konkolyként kigyomlálhatta volna az életéből, de története szerint nem ez történt, hanem az, hogy a „felesége kedvéért” ő is evett a tiltott fa gyümölcséből.

A szégyen és gyalázat az, hogy napjainkban is ugyanezzel az ócska trüffel ejti el áldozatait, pusztítja az Isten jó vetését. Azt rongja meg, akit szeretünk, csak hogy szétdobálhasson és megkínózhasson! Mit teszünk, eldobjuk a feleségünket, a férjünket, a saját gyermekünket, az apánkat vagy az anyánkat, vagy noha konkolyt látjuk mégis egy földben élünk vele(velük)?

A „konkoly” haggadisztikus etimológia szerinti jelentése

Izraelben elterjedt volt egy olyan vélekedés, hogy a konkoly nem más, mint elfajzott, elkorcsosult búza.

Egy haggadisztikus etimológia szerint a konkoly héberül ZáNaN = זָנָה, arámul ZúNáH, amelyet a זָנָה (zánáh) = paráználkodni¹⁹, fajtalankodni igével hoztak kapcsolatba. A proféták sokszor nevezték az egy igaz Istentől elpártolt Izraelt paráznának, és az idegen isteneknek és a bálványoknak szánt istentiszteletüket paráználkodásnak.²⁰

Így érkezünk meg napjainkhoz, amikor a sátánista hatalmak és erők készek mindent elkövetni azért, hogy az egy igaz Isten vetését gonosznak nevezve, megsemmisítve tüntessék

¹⁷ Ő pedig monda nekik: Látám a Sátánt, mint a villámlást lehullani az égből. Luk 10:18.

¹⁸ 2Kor. 11, 14 és 8: 44.

¹⁹ זָנָה (zánáh) Kal 1) paráználkodik, házasságot tör 2) bálványt imád, idegen istent követ (ti. spirituális értelemben paráználkodik) Pual 1) paráznaság okán felkeres, megkeres Hifil 1) paráznaságba visz, csábít, rávesz a paráznaságra 2) paráznaságot követ el

²⁰ 1Krón 5,25; 2Krón.21, 13; Ésa. 57, 3; Ésa. 1, 21; Jer. 3, 8 stb.

el a föld színéről, ami számunkra egyetlen dolgot jelez, és pedig azt, hogy szemünk láttára ontja a konkoly magából a megérett és mérgezve pusztító gyümölcseit, tehát nagyon közel van a Föld igaz Tulajdonosának az aratása!

„Nem a világból valók, mint ahogy én sem a világból való vagyok!”

A példázat magyarázatának alkalmával, a tanítványok megdöbbenhettek, amikor azt hallották szeretett Mesterüktől, hogy a jó mag az Isten országa fiai, a konkoly pedig a gonosznak fiai és együtt kell létezniük az aratásig, a Krisztus eljöveteleig. Az Úr eljöveteleig együtt kell osztozniuk a táptalajon, a vízen, a Nap fényén és melegén, sőt a megérésre szánt időn is, mégsem válhat konkollyá a búza! Jézus a főpapi imájában így imádkozott ezért:

„Kijelentettem a te nevedet az embereknek, akiket a világból nekem adtál. A tiéd voltok, és nekem adtad őket, és a te beszédedet megtartották. Most megismerték, hogy mindaz, amit nekem adtál, tetőled van, mert a beszédeket, amelyeket nekem adtál, nekik adtam, és ők befogadták, és igazán megismerték, hogy én tőled jöttem ki, és elhitték, hogy te küldtél engem. Én értük könyörgök, nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert a tiéd. Az enyéim mind a tiéd, és a tiéd az enyéim, és megdicsőítetem öbennük. Én már nem vagyok többé a világban, de ők a világban vannak, én pedig hozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, akiket nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi! Amíg velük voltam, megőriztem őket a te nevedben, amelyet nekem adtál; megtartottam őket, és senki sem vett el közülük, csak a veszedelem fia, hogy az Írás beteljesüljön. Most pedig hozzád megyek, de ezeket elmondom még a világban, hogy teljes legyen bennük az örömöm. A te igédet nekik adtam, és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem a világból valók, mint ahogy én sem a világból való vagyok. Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. Nem a világból valók, mint ahogy én sem a világból való vagyok. Szenteld meg őket az igazsággal: a te igéd igazság. Úgy, amint te elküldtél engem a világba, én is elküldtem őket a világba. Én odaszentelem magamat értük, hogy ők is megszenteltek legyenek az igazságban. De nemcsak értük könyörgök, hanem azokért is, akik majd az ő beszédükre hisznek bennem, hogy mindnyájan egyek legyenek, Atyám, mint te énbennem, és én tebenned, ők pedig mibennünk, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.” Jn 17: 6-22.

Megrendülhettek a tanítványok, először is azért, mert érezték, hogy a búza kalászbontásának pillanatáig milyen láthatatlan a különbség az Isten gyermekei és a gonosz fiai között. Jézus mondta:

- Nem én választottalak-e ki titeket, a tizenkettőt és egy közülüket ördög?

Értette pedig Júdás iskariótest, Simon fiát, mert ez akarta őt elárulni, noha egy volt a tizenkettő közül. Ján 6:70-71

Az elárulás estéjén pedig Jézus evés közben így szólt:

- Bizony mondom nektek, egyikőtök elárul engem! A (tanítványok egy kivételével) fölöttébb megszomorodtak, és elkezdtek egyenként kérdezgetni:
- Csak nem én vagyok az, Uram? Ő pedig így válaszolt:
- Aki velem együtt mártja kezét a tálba, az árul el engem. Az Emberfia jóllehet elmegy, amint meg van írva felőle, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja; jobb lett volna annak az embernek, ha meg sem születik! Megszólalt Júdás is, aki elárulta őt, és azt kérdezte:
- Csak nem én vagyok az, Mester? Mire ő így válaszolt:
- Te mondtad.”

Júdás sunyin lapuló, társait utánzó konkoly lett, de ezt egy pár Jézus által beavatott tanítványon kívül senki nem tudta (Ján 13:21-29)!

A konkollyal való együtt növekedés parancsának tehát elsőnek maga Jézus engedelmeskedett, a példázatnak ezt a mozzanatát tehát Jézus önmagáról példázta! Van ugyanis viszonylag egy elég hosszú idő, amikor az Isten mezeje olyannak mutatkozik, mint ahol rekordtermésű búza lesz. De hamar eljön egy olyan „másnap”, amikor a vetés növekedése napvilágra hozza, hogy ami addig a napig búzának látszott, egyértelműen konkoly. Az apostol így mondja el ezt a gyülekezetnek:

„Fiacskáim, itt az utolsó óra; és amint hallottátok, hogy az antikrisztus eljő, így most sok antikrisztus támadt; ahonnan tudjuk, hogy itt az utolsó óra. Közülünk váltak ki, de nem voltak közülünk valók; mert ha közülünk valók lettek volna, velünk maradtak volna; de hogy nyilvánvalóvá legyen felőlük, hogy nem mindnyájan közülünk valók.”
1Ján 2:18-19.

Bizony keresztyén testvérem! Szentlélek az apostol által antikrisztusoknak nevezi a konkolymagokat, mert azok is! Félelmetes, hogy sokáig ez az elhajolva [זָנָה] (zánáh)] „elváló” és „kiváló” a gyülekezetben volt, *de kiválóként* volt az egyházban! Meg van írva:

„Boldog ember az, aki nem jár a gonoszok tanácsa szerint, nem áll meg a bűnösök útján, és nem ül a csúfolódók székébe, hanem az ÚR törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal. Ő olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi a gyümölcsét, és nem hervad el a levele, és minden munkájában eredményes lesz.

Nem úgy a gonoszok: ők úgy járnak, mint a polyva, amelyet szétszór a szél. Ezért nem állhatnak meg a gonoszok az ítéletkor és a bűnösök az igazak gyülekezetében (,hanem elhajolva [זָנָה] (zánáh)] elválnak attól és kiválnak az igazak gyülekezetéből)! Mert ismeri az ÚR az igazak útját, a gonoszok útja pedig elvész. Zsoltárok 1: 1 – 6.

Ugyanezt a tanítást erősíti meg az Úr Jézus a Hegyi Beszédében: gyümölcsseikről ismeritek meg őket (Mt 7, 16). Az üzenet éppen Mt 7, 15-27-ből lesz világos, ahol Jézus a képmutató „uram, uram”- ot mondókról szól, akiknek beszéde megtévesztésig hasonlít az igazakéhoz, de cselekedeteik gonoszak, mert vérszívó gonosz tettek azok, sőt a teljes lényükben konkolyok, az Isten ellen lázadó antikrisztusok. Ugyancsak Jézus más helyen így beszél róluk:

- „*Miért nem értitek az én beszédemet? Mert képtelenek vagytok meghallani a szavamat. Ti az ördög atyától vagytok, és atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni, aki emberölő volt kezdettől fogva, és nem állt meg az igazságban, mert nincsen benne igazság. Amikor hazugságot szól, a sajátjából szól, mert hazug ő, a hazugság atyja. Mivel pedig én az igazságot mondom, nem hisztek nekem.*” János 8: 43-45.

A jó cselekedetek gyümölcsseit csak egy múlja felül, ha jó fává változunk, azaz mindenestől jóvá, vagyis Krisztussal és a mennyei Atyával egyek leszünk, ez pedig ott kezdődik, hogy befogadjuk az igaz Jézust az ő minden beszédével együtt! Nemcsak indítóokainknak kell tisztáknak és jó szándékúnak lenni, hanem álmainknak, elménk legmélyének, a lényünk teljességének is! (Jn 17: 11) Olyan tisztának, és gyermeki áttetszőnek kell lennünk, hogy maga a Mindenható Isten se találjon benne semmi kárhozatra méltót. Ki állhatna így az Örökkévaló világosságba? Csakis az Isten Fia, csakis a mennyei Atya Krisztusban újjáteremtett gyermeke! Egyedül Ő neki van joga arra, hogy bárkibe beoltsa a saját adottságait és olyan egyszerűvé, tisztává tegyen bennünket, mint a kisgyermek.

Jézusnak, az ember Fiának nem csak joga, de hatalma is van arra, hogy belsőleg újjá szüljön és teljesen újjáteremtsen. Váltsága által megváltoztatja örökölt természetünket és hajlamainkat, hatalmat ad, hogy az Isten fiaivá²¹ legyünk. Isten nem az emberi természetet teszi nem emberivé, - mert Ő nem változtat más teremtményekké, például angyalokká, - hanem megromlott természetünk mozgatórugóját cseréli újra; új szívet és új lelket ad!

---

²¹ Valakik pedig befogadák őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az ő nevében hisznek; Akik nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatjából, hanem Istentől születtek. Ján 1:12-13.

Jézus szándéka és célja, hogy felhívja a figyelmet a gonosz munkájára

Jézus szándéka és célja, hogy felhívja a figyelmet a gonosz munkájára, aki éjjel nem alszik, hanem valóban veti a konkolyt. A tanítványokat ijedséggel és félelemmel töltötte el az a hír. Tapasztalatból tudták, hogy milyen az élet a rómaiak által megszállt országukban, amit igencsak fojtogatónak érezték. Most pedig az Úrtól hallják azt, hogy a „konkolyt”, - bármi is legyen az, - a gyökerei összefonódnak a búza gyökereivel, ezért a kettőt nem lehet elválasztani egymástól egészen az aratásig, vagyis a világ végéig, amikor Isten személyesen ad parancsot a gonosz örökre szóló eltávolítására és a tűzbe való bevetésére. Időzzünk el egy kicsit az összefonódó gyökerek képénél!

A búza és konkoly, mint viszonyítási alap

Szóvá kell tennünk itt a konkolyhoz képest meghatározott búza identitást, azt, hogy különbség van búza és konkoly, igaz és hamis, jó és gonosz, kenyér eledel és a kábító mérge között. Ebben az összefüggésben a „búza” számára a „konkoly” az a rettenetes sötétég, ami elől teljes lényével a világosság felé törekszik. A konkoly számára a búza viszont az a világosság, amelyet megátkozva és megtagadva a kárhozatos halálban keres előle magának oltalmat. Az antikrisztusi konkoly bolondok módjára kiáltott jelmondata így hangzik:

- Add fel! Ne ellenkezz, hogy megállj az igazságban és a feddhetetlenségben! Különülj el, szakadj el, „átkozd meg az Istent, és halj meg!” Jób 2:9.

Pünkösdt követően egészen pontosan ugyanez az apostolok és az ő fenyegetőik között kibontakozó párbeszédben, - akik fényűző papok képében ültek velük szemben - így testesült meg:

- „Mit tegyünk ezekkel az emberekkel? Mert hogy nyilvánvaló csoda történt általuk, az minden Jeruzsálemben lakónak a tudtára jutott, és le sem tagadhatjuk. De hogy tovább ne terjedjen a nép között, fenyegezzük meg őket, hogy többé senkinek se szóljanak. Akkor behívták őket, és ezt parancsolták meg nekik:
- Megparancsoljuk, hogy teljességgel semmiképpen nem beszélhettek és nem taníthattok a Jézus nevében! Erre Péter és János így válaszolt nekik:
- Vajon igaz dolog-e Isten előtt rátok hallgatnunk inkább, mint Istenre? Ítéljétek meg! Mert nem tehetjük, hogy ne beszéljünk azokról, amiket láttunk és hallottunk.”

Amiképpen az egybekötés úgy az elválasztásnak a cselekedete kizárólag a szuverén Isten hatásköre!

Látjuk, hogy Isten gondolata az, hogy se önmagad, se ember, sem pedig angyal ne tudjon elválasztani téged a lényedbe Krisztussal egyé vált új életedtől, ugyanakkor a földi gyökeredben veled összefonódó konkolytól se! Miért is? Azért, mert amiképpen az egybekötés²² úgy az elválasztásnak²³ ez cselekedete is egyben az Isten új teremtése is, és nem lehet más Teremtő, ahogy nem lehet más Szabadító sem, hanem csak egyedül a szent és Örökkévaló Igaz Isten, aki egymaga tartja a kezében az időket és alkalmakat!

Figyelem! A jószándékú segítők a gonosz eszközeivé lehetnek!

A példázatban a jó magot vető gazda munkásai szeretnék kiszaggatni a konkolyt a búza közül, de a gazda ezt a jó szándékot határozottan megtiltja, és semmilyen formában nem engedti,

---

²² Annak okáért, amit az Isten egybe szerkesztett, ember el ne válassza. Márk 10:9. Az „egybe szerkesztett” görög megfelelője a: συζεύγνυμι (szüdzeugnümi) 1) egy igába fog 2) összeköt, egyesít, összekapcsol, egybeköt 3) házassággal egybeköt. A konkollyal egybekapcsolt igát egyedül Jézus Krisztus hivatott összetörni! Az Úr mondja: „Bizony régóta széttörtem a te igádat, és letéptem köteleidet, és azt mondtad: Nem leszek rabszolga (...)!” Jer 2:20. Vö.: Ézs 9:4; Jer 30:8; JSir 1:14; Náh 1:13; Luk 4:18-18!

²³ És elébe gyűjtetnek mind a népek, és elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. Máté 25:32.

hogyan szolgál az ő vetéshez nyúljanak! Se mennyei sem pedig ördögi szolga (=angyal) nem nyúlhat hozzá! Bélyeg van Káin homlokán²⁴, az elkárhozásnak jele és bélyege, de az üdvözülőkön is az üdvösség pecsétje van!²⁵

Ugyanakkor meg van írva, hogy „*az Isten beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű kardnál, és elhat a szívnek és léleknek, az izületeknek és a velőknek megoszlásáig (=elválasztásáig), és megítéli a szív gondolatait és szándékait. És nincs olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szeme előtt, akinek számot kell adnunk.*” Zsidók 4: 12-13.

Örülj hát, mert ameddig e mostani testedben élsz ezt a vágyott elválasztást kizárólag Szentlélekisten cselekszi benned, az Ő Igéje által! Magasztald az Urat, együtt az apostollal, aki így tesz mind erről győzelmes hitvallást:

„Mert tudom, hogy nem lakik én bennem, azaz a testemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom. Mert nem a jót cselekeszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekeszem, melyet nem akarok. Ha pedig én azt cselekeszem, amit nem akarok, nem én művelem már azt, hanem a bennem lakozó bűn. Megtalálom azért magamban, ki a jót akarom cselekedni, ezt a törvényt, hogy a bűn megvan bennem. Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint; De látok egy másik törvényt az én tagjaimban, mely ellenkezik az elmém törvényével, és engem rabul ad a bűn törvényének, mely van az én tagjaimban. Óh én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből? Hálát adok Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus (...)!”

Isten a konkoly társaságában akar búzájává érlelni!

Minden úgy fog maradni az aratásig, tanítja Jézus és tanítja az apostol! Micsoda paradoxon? Az Isten Igéje egyszerre választ el és tart is egyben! Ki értheti ezt? Elválasztja bennünk érzéket a lelkitől, de ugyanakkor egy földben tart bennünket a legintimebb zónánkba is betolakodó konkollyal, mely állapot megmarad a nagy aratásig. Mindez azt jelenti, hogy az Isten országa, és az új világrend beállításával nem szűnt meg a gonosz munkálkodása, s ezzel a mindenkori hallgatóknak számolniuk kell, sőt az aratásig, a konkolygyökerekkel egy földben, azt megáztató esőben és melegítő napfényben osztozniuk is kell.

Az ember Fia a mennyek országának a földi létmódjában az Istennek élő és ható beszéde által formálja meg az Isten tulajdonát képező búzáját majd gyűjti össze és tisztítja meg e választottjait, azaz leválasztja róluk és elválasztja bennük a bűnt. Ők tehát az Atya országában fognak örökké fényleni, míg a gonoszok az örökítélet helyén nyerik el méltó jutalmukat.

Milyen türelemre és békességre van szükségünk ahhoz, hogy a gonoszok között jó magként sok gyümölcsöt teremjünk Isten dicsőségére? A türelemben az Úr Jézus a mi példánk. Nézzük meg, hogy ő milyen nagy türelemmel és szeretettel hordozta, szenvedte és tűrte el Júdást, aki elárulta és a Jézus meggyilkolását előre eltervező és elhatározó tanácsnak szolgáltatta ki őt.

Nagy óvatosság az ítélezéseinkben!

Legyünk nagyon óvatosak, amikor ítélnünk! Az egyház, a gyülekezet, a keresztyén hívő csak akkor ítélezhet, ha igazságtudatát Isten élő Igéjének mérlegére teszi. Továbbá azzal a tudattal ítélezhet, hogy ítélezése ideiglenes, és nem végleges. Ítélezésünk egyetlen célt szolgálhat, azt, hogy a megítélt megtérjen és üdvözüljön. Jézus az utolsó, teljesen reménytelen pillanatban is megadta Júdásnak a megbánás és megtérés lehetőségét. Jézus mindvégig az őt befogadó szeretetével viszonyult hozzá, noha tudta, hogy a veszedelemre megy.

²⁴ És megbélyegző az Úr Kaint, hogy senki meg ne ölje, aki rátalál. 1Móz 4:15.

²⁵ És monda az Úr neki: Menj át a város közepén, Jeruzsálem közepén, és jegyezz egy jegyet a férfiak homlokára, akik sóhajtanak és nyögnek mindazokért az utálatosságokért, amelyeket cselekedtek annak közepében. Ez 9:4.

Létezésünk bináris volta megmarad a világ végeztéig, addig, ameddig az új teremtés teljesen át nem veszi a réginek helyét

A búza és a konkoly, a jó és a gonosz nem csupán a tagjainkban, nemcsak a gyülekezetben van jelen, hanem az egész általunk ismert univerzumban és e jelen időben is történetet világunkban. Itt van példának okáért az előttük kibontakozó ukrán-orosz, vagy orosz-ukrán háború. Nincs ember a földön, aki meg tudná különböztetni, hogy ebben az örült konfliktusban ki a jó és ki a rossz, ki az igaz és ki a hamis, ki az agresszor és ki az áldozat. Kísértetiesen ugyanabban az állapotban vagyunk ma, mint 1914-ben, amikor az Osztrák-Magyar monarchia bekebelezte Boszniát és Hercegovinát, majd azt követően egy merényletben megölték Ferenc Ferdinándot a bekebelező birodalom örökösét. Kölcsönös és jogos jóvátétel követelésük lángokba borította az egész világot, mely tűz, és pontosan ugyanaz a sátáni tűz most ismét el akar nyelni! Oh! Kicsoda állíthatja meg? Szívleljük meg jól Jézus tanítását, és „jogos jóvátétel szent nevében” ne akard te elválasztani, kiválasztani e konfliktus átláthatatlan kuszaságában se a „konkolyt, sem pedig a búzát! Aki ezt mégis megteszi, - ahogy a múltba, úgy most is - még nagyobb poklot fog vele gerjeszteni! Mégis, kinek lehet nagyobb igaza? Annak, aki az önrendelkezés jogán fegyverkezik a fenyegetésig, vagy talán annak, ki fenyegettként a saját területe védelmében hajtott végre megelőző csapást?

Egy alkalommal egy örökségi vitában a rövidebbet húzó fél kétségbeesve így kérte Jézust:

- „Mester, mondd meg az én testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget. Mire Ő ezt monda neki:
- Ember, ki tett engem köztetek bíróvá vagy osztóvá? Ezt követően így szólt mindenkihez:
- Meglássátok, hogy eltávoztassátok a telhetetlenséget; mert nem a vagyonnal való bővülködésben van az embernek az ő élete.” Luk 12:13-15.

Jézus ezután mondta el a bolond gazdáról szóló példázatát, aminek csattanója az, hogy az Isten embere és népe ne romlandó kincset gyűjtésében, hanem az Istenben legyen gazdag. Luk 12:21.

Előttünk tehát legyen teljesen egyértelmű és világos, hogy egyedül Isten élő és hatalommal szóló Igéje méltó és képes elválasztani bennünk az igazat a hamistól a jót a gonosztól, az ítélete alatt álló ó-embert a Krisztusban áldott új-embertől, az életet a haláltól!

„Egy régi közmondás szerint, "aki igazságot beszél, megszégyeníti az ördögöt". Aki az Isten igazságát hirdeti, megszégyeníti a pokol minden ördögét, és lehetetlenné teszi a hazugságot sziszegő kígyó minden magvát.”²⁶ Testvéreim! Mi ma pontosan azért vagyunk ezen az istentiszteleten, hogy az Isten Beszéde pontosan ezt a szabadítást végezze el bennünk, azaz, rombolja le bennünk²⁷ az ördögnek minden művét, válasszon el és tegyen bennünket Krisztus Urunk arany gabonájává!

A „jó” és „rossz” kettőségében létező teremtés erőszakos megváltoztatása

Az emberi létben a történelem során az Isten élő és ható Igéjét megutálva, azt megátkozva megvetve sokan megpróbálták, hogy a gonosztól átszótt világot megtisztítsák különböző nemesnek, sőt igazságnak hangzó eszmék nevében. Láttuk, hogy az apostolok idejében a teljességétől megfosztott Jézus prédikálására adtak engedélyt, de az Isten Fia Messias Jézus prédikálást, az Ő tanúivá lételet, tűzzel vassal üldözték. Ennek a tiltásnak és üldözésnek az lett a vége, hogy Kr. u. 70-ben a rómaiak a földdel egyenlővé tették Jeruzsálemet és a zsidó népnek 1949-ig nem volt a térképen országa.

²⁶ C. H. Spurgeon: Isten ígéreteinek tárháza. Evangéliumi Kiadó 1994. oldal 67.

²⁷ Aki a bűnt cselekszi az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik. Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa. 1Ján 3:8.

A XVI. században, amikor eszmévé tették az Isten Fia Jézust, akkor a „jézusozás”, magyarul „szabadítózás” nevében az inkvizíció kísérelte meg az elválasztást. Akkor ez a szent inkvizíció mondta ki egyesekről, hogy égetni való konkoly, másokat viszont szenteknek minősített.

A XX. században a faj és a nemzet nevében a fasiszta náciizmus, az osztályharc, egyenlőség, testvériség és szabadság nevében pedig a kommunizmus mondta meg, hogy ki a búza és mi a konkoly. Tudjuk, hogy mi lett az ilyen törekvések eredménye.

Napjainkban ugyanúgy, a valaha létező leg eltorzultabb szabadság nevében akarnak megfojtani, hogy helyünket szín tiszta konkoly foglalhassa el!

A teremtés tökéletes helyreállítása Krisztusban valósul meg

Lássuk be testvéreim, hogy az első Ádám²⁸ elvesztette verejtéke és a fáradsága árán vívott antagonisztikus háborúját a gazt, [דָרָדָר] (darədar) 1) bogáncs, tüske, tövis²⁹] bogáncskorót, [קֶזֶר קֶזֶר] (qóc qóc) 1) tüske, tövis 2) tuskés bozót] tövist és konkolyt termő átok [אָרָר] ('árar) átkoz, megátkoz, elátkoz] alatt álló földdel!³⁰ Az embervilág mindenestől, - tehát velem és veled együtt, - ítélet alatt van, és az egyetlen, aki méltó az ítélettelre nem más, mint az eltorzulásig „ádamma” azaz véresre³¹ és halálra vert embernek Fia (Ézsaiás 53), az utolsó Ádám (=Létrehozó), aki most „még csak” Mindenható vető, és növekedést adó oltalmazó Úr, de az aratáskor, Ő a megdicsőült Messiás³², az igaz Bíró³³ is, aki által Isten mindeneket újjá teremt! Ő vette magára az átkot, amely a világ kezdetétől a világ végeztéig az összes létező eltorzulás okozója! Így lett átokká érettünk (Gal 3:13), hogy valóban megszabadítson és „hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban a pogányokon is legyen, hogy hit által mi is elnyerjük a Lélek ígéretét (Gal 3: 14), mely a test feltámadásával egyben az örökkévaló örökségnek (Zsid 9:15) is az áldott ígérete! Ámen.

Áldás: „Maga pedig a békességnek Istene szenteljen meg titeket mindenestől; és a ti egész valótok, mind lelketek, mind testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövételére. Hű az, aki elhívott titeket és ő meg is cselekszi [azt]!” 1Thess 5:23-24.

---

²⁸ אָדָם ('ádám) 1) ember, emberiség, emberi faj 2) közember, szolganép Etimológia: hímnemű főnév (nomen masculinum) egy, a bibliai héberben csak származékszavak képzéséhez használt gyök (אדם) első alapjelentéséből, melynek rokon nyelvi (asszír) jelentése: 'csinál', 'létrehoz'

²⁹ Palesztinában sok fajtája van; a szántóföld nemkívánatos termése (1Móz 3,18); tüzelőanyagként is használták (2Móz 22,6; Zsolt 58,10); a fáradság és vesződés, valamint a gond, magány, ítélet és gonoszság jelképe (4Móz 33,55; Péld 24,31; 15,19; Ézs 5,6); a szerencsétlenségé (Ez 2,6); Istennek a gonosz fölött elmondott ítéleté (Náh 1,10). Jézus Krisztusnak töviskoszorút (akantiából?) nyomtak a fejébe (Mt 27,29).

³⁰ Átkozott legyen a föld te miattad, fáradságos munkával élj belőle életednek minden napjaiban. Töviset és bogáncskorót teremjen teneked; s egyed a mezőnek fűvét. Orcád veritékével egyed a te kenyeredet, míglén visszatérsz a földre, mert abból vétettél: mert por vagy te s ismét porrá leszel. 1Móz 3:17-19.

³¹ אָדָם ('ádóm) Kal 1) vörösnek, piroszposzsgásnak lenni Pual 1) pirosra, vörösre festett Hifil 1) piroslik, vöröslik Hitpaél 1) piroslik, vöröslik, vörösen csillog Etimológia: ige (verbum) egy, a bibliai héberben csak származékszavak képzéséhez használt gyök (אדם) második alapjelentéséből, melynek rokon nyelvi (arab, etióp) jelentése: 'rőt', 'sárgásbarna', 'vörösesbarna', 'cserzett [színű]'. Nyilvánvaló, hogy ez a דָם (dám) 1) vér (ekvivalens az 'élet', 'lélek' szavakkal) 2) vérontás, gyilkosság 3) bor (ti. a szőlő vére)-el is összefüggésbe hozható. Az ősi gondolkodásban a fehér és a piros a fiatalos szépség színei (vö. Énekek 5:10). Ejtsd: ádam.

³² János 5, 27

³³ 2 Tim 4, 8; Jakab 5, 9.

Tartalomjegyzék

Bevezetés.....	1
Jézus a példázattal egy már meglévő, már létező valóságot közöl	3
Az ötödik pecsét felnyitásának mennyet megrengető kiáltása és kérdése	4
Az Istent utánzó ravasz kígyó, szándéka és mesterkedései.....	4
A „konkoly” haggadisztikus etimológia szerinti jelentése.....	5
„Nem a világból valók, mint ahogy én sem a világból való vagyok!”.....	6
Jézus szándéka és célja, hogy felhívja a figyelmet a gonosz munkájára	8
A búza és konkoly, mint viszonyítási alap.....	8
Figyelem! A jószándékú segítők a gonosz eszközeivé lehetnek!	8
Létezésünk bináris volta megmarad a világ végeztéig, addig, ameddig az új teremtés teljesen át nem veszi a réginek helyét	10
A „jó” és „rossz” kettőségében létező teremtés erőszakos megváltoztatása.....	10
Tartalomjegyzék.....	12
Felhasznált irodalom	13

Felhasznált irodalom

1. Biblia-Felfedező, ó görög és ó héber szótár
2. C. H. Spurgeon: Isten ígéreteinek tárháza. Evangéliumi Kiadó 1994.
3. Csűri István Királyhágómelléki Református Egyház püspökének facebookbejegyzése
4. [Embertan Rendszerelmélet-alapú globális antropológia](https://embertan.hu/tarsadalmi-mernokoskodes/) <https://embertan.hu/tarsadalmi-mernokoskodes/>
5. Énekeskönyv Magyar Reformátusok Használatára. Kiadja a Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója Budapest, 2002.
6. Szentírás/Biblia Kiadja a Magyar Bibliatársulat megbízásából a Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója Budapest, 2017.
7. Toluna influencers <https://hu.toluna.com/opinions/5411422/Ki-r%C3%A1zta-meg-az-%C3%BCveget-Brili%C3%A1ns-m%C3%B3dja-a-t%C3%A1rsadalmi>
8. WikiSzótár.hu <https://wikiszotar.hu/ertelmezo-szotar/Szabot%C3%A1zs>